

[Indenrigsministeren.]

større Frihed med Hensyn til Samvittighedsgrundene, men den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har udformet sit Ændringsforslag, gør, at jeg ikke har Sympati for selve Ændringsforslaget, og det begrundede jeg før. Jeg gør det høje Ting opmærksom paa, at dersom dette Ændringsforslag vedtages, vil der ikke være Adgang til at fritage for Vaccination i de Tilfælde, hvor der er helbredsmæssige Grunde derfor. Der er Adgang til at udsætte Vaccinationen i 3 Aar, men egentlig Fritagelse kan ikke gives, og man skulde synes, det er paa dette Omraade, der først bør gives Fritagelse for Vaccination, og Lovforslaget giver derfor ogsaa Adgang dertil. Jeg maa derfor atter anbefale at stemme imod Ændringsforslaget, og jeg kan egentlig ikke give nogen bedre Advarsel end den, der blev givet af det ærede Medlem Hr. Dam, hvis Anbefaling for at stemme for Ændringsforslaget grundede sig paa, at han regnede med, at det ikke blev vedtaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 96 Stemmer mod 18.

§§ 1—11

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Landkommunernes Styrelse.

(Anden Behandling findes i Tidende Sp. 6255).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag.

Af *Indenrigsministeren*:

Til § 12.

I Paragraffens 4de Linie sættes Punktum efter Ordet „Vedtægt“, og Ordene „, hvis en saadan findes i Kommunen.“ udgaar.

Det stillede Ændringsforslag samt den Paragraf, hvortil det var stillet sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg har tilladt mig her til tredie Behandling at stille et Ændringsforslag af formel Karakter til § 12. Efter den Affattelse, § 10 har faaet ved anden Behandling, skal der i alle Landkommuner være kommunale Vedtægter, men i § 12 forudsættes det, at der kan være Kommuner, som ingen Vedtægter har. Denne Forudsætning er altsaa forkert efter den Affattelse, § 10 har faaet, og derfor bør Ordene: „hvis en saadan findes i Kommunen“, der staar i Paragraffens 4de Linie, udgaa. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag.

Ordføreren (Jens Sørensen [Smørum]):

Jeg skal anbefale at stemme for det af den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag, det er kun en formel Ændring.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (Jens Sørensen [Smørum]):

Landkommunalloven af 6. Juli 1867, der altsaa nu har været gældende i 63 Aar, har i mange Henseender været en god Lov for Udviklingen af den kommunale Forvaltning. Lovens Rammer har været saa vide, at det har været muligt at skabe en Praksis, hvor man har kunnet imødekomme Tidens Krav. I Tidens Løb har der imidlertid i mange Landkommuner fundet en meget stor Bebyggelse Sted, i Øjeblikket er der saaledes 12 Landkommuner, der har over 6 000 Indbyggere, og det siger sig selv, at der nødvendigvis maa være en betydelig Forskel paa Administrationens Tilrettelæggelse i Kommuner med fra 6 000 Indbyggere og helt op til 20 000 og 30 000. Naturligvis kan Administrationen i disse store bylignende Kommuner ikke foregaa paa samme Maade som i de smaa Kommuner med fra 500 til 1 000 Indbyggere; netop fordi nogle enkelte Kommuner er vokset saa stærkt, er det blevet nødvendigt at foretage en Revision af Landkommunalloven. Jeg kan ikke lade være at beklage, at de to Oppositionspartier ikke har vist nogen særlig stor Forstaaelse af, at det netop af Hensyn til disse større Kommuner er nødvendigt at foretage en Revi-